

Missionss- kyrkan

Aktuellt från Finspångs Missionsförsamling > Årgång 63 nummer 1, mars-maj 2021

Julen varar till påska

**Insändare till
Migrationsverket**

**Kan en pastor gå i
pension?**

Livets resa

Året 2020

Corona i Indien

Märta 80+

En komplett Data Butik

Login IT anpassar verksamheten

Vi hämtar och lämnar IT-utrustning utan kostnad
Vi lagar din dator, telefon eller surfplatta
Vi har komplett serviceverkstad Centrum
Vi säljer datorer, skrivare, tele, routrar, övervakning m.m.
RUT-avdrag för IT-tjänster i hemmet

Välkommen in till oss!
Centrumgallerian Bergslagsv 17-19
612 30 Finspång Tel: 012221275
www.loginit.se E-mail info@loginit.se

MISSIONS- kyrkan

Aktuellt från Finspångs Missionsförsamling

Tidningen betraktas som samhällsinformation (ej reklam) och artiklarna i tidningen uttrycker författarnas egna tankar och åsikter

Bilder

sid 1, 6, 9 12: ©Göran Hellström
sid 10: ©Sunita Keskar

Övriga är fria eller köpta bilder från Internet

Ansvarig utgivare: Håkan Rydin

Redaktion: Göran Hellström, Anders Ohlsson, Monica Göhl, Anders Karlsson, Ewa Ramlöw Malena Andersson, Dan Osborn

Finspångs Missionsförsamling
Slottsvägen 13, 612 31 Finspång
Telefon: 0122-10497
www.missionskyrkanfinspang.se
Plusgiro: 340451-4,
Bankgiro: 642-4329
Swish: 123 421 81 29
Ekum. Bönergården: 070-2034955

KONTAKT

Johanna Karlsson

Pastor med tystnadsplikt
t.o.m. 15 Mars 2021
Tel: 073-9780033
johanna.karlsson
@missionskyrkanfinspang.se

Malena Andersson

Pastor med tystnadsplikt
Tel: 073-0285246
malena.andersson@
missionskyrkanfinspang.se

Johanna Ronestjärna

Ungdomsledare
Tel: 0720-690597
johanna.ronestjarna@
missionskyrkanfinspang.se

ÖSTGÖTA Begravningsbyrå

Den Nära begravningsbyrån

Jourtelefon dygnet runt! 0122-211 11, 011-28 72 50
www.ostgotabegravning • De Wijks väg 13, Finspång

ÖSTGÖTA GRUS & BERG

VI TRANSPORTERAR OCH SPRIDER • VI SÄLJER MATJORD!

SONSTORP • NORSHOLM
011-543 00 • 0122-210 20

Gilla oss på Facebook!

**Finspångs
Glasmästeri AB**
0122-108 37

Ledig Annonsp plats

Ring 070 3841290

Julen varar ända till påska

Julen varar ända till påska sjunger vi i sången men så sjunger vi också att det inte är sant för däremellan kommer fastan. Vad är det för nåt, den där fastan?

Att fasta betyder oftast att man inte äter och/eller dricker. Man kan göra det inför en operation, för att rena sin kropp eller gå ned i vikt.

I de flesta religioner förekommer fasta också och då är syftet att avstå tex mat för att ägna sig mer åt sin religion. Fasta blir som en rening på ett andligt sätt, en förnyelse eller botgöring. Muslimerna har sin fasta under en månad, Ramadan, där de inte äter eller dricker då solen är uppe. När solen har gått ner samlas man för att äta tillsammans och Ramadan avslutas med en stor fest.

I kyrkan förekommer fasta både innan jul och påsk. I katolska kyrkan kan fasta från kött förekomma på fredagar. Vi är mest bekanta med fastetiden som börjar nu. Fastan börjar med Askonsdagen och fortsätter sen ända fram till påsk.

Att fasta handlar om att avstå något för att fokusera på det som är viktigt i livet. Att fasta är ett sätt att odla sin inre motståndskraft i en värld där mycket drar oss bort från själva livet. Därför kan fasta innebära att man avstår från olika saker, inte bara mat. I fastan ställs människan inför valet att skala av, renodla och fokusera på vad som är viktigast. Vad är nödvändigt? Vad kan och bör jag avstå? I fastan lär vi oss att inte följa varje impuls utan att agera mer medvetet i världen.

Fastetiden blir en utmaning för oss som människor. Vi utmanas att avstå något som tar mycket av vår uppmärksamhet och tid. Vi

utmanas att titta på våra val och prioriteringar och tänka om under en tid. Det kan innebära att avstå kött, socker, kaffe eller något annat ätbart. Det kan innebära att avstå från tv, serier, tv-spel eller sociala medier. Det kan också innebära att avstå från bilkörning, köpa ekologiskt eller göra andra klimatsmarta val. Fastetiden kan också betyda att vi lägger till något i vår vardag, tex att läsa bibeln, be, söka Gud i naturen eller att spendera mer tid med familj och vänner.

Året som gått kan för en del kännas som en påtvingad fasta då vi fått avstå många saker som vi förut tagit för självklart. Det har varit tungt att inte kunna röra sig fritt i samhället utan rädsla för smitta och att inte få umgås nära med sina närmaste. Samtidigt är det många som upptäckt andra värden och prioriteringar. Att ge är att få, att avstå är att finna.

Malena Andersson

Kan en pastor gå i pension?

När jag slutade i församlingen i Finspång var det för att som det heter "gå i pension". Då och senare har jag ibland fått frågan om en pastor kan gå i pension. När jag nu fick frågan igen för att skriva i församlingsbladet blev det en möjlighet att hälsa och tacka från Aina och mig för en mycket fin tid i Finspång.

Svaret på frågan är - det beror på vad man menar med att gå i pension. Från kyrkans sida - en gång pastor alltid pastor. Yrket och uppgiften som pastor tar inte slut även om vi i samhället har en sk pensionsålder. Vittnesbördet, predikan, sjukevård kan kanske bli bättre med livserfarenhet och obundet till en anställning. Behovet i vår kyrka att personer med erfarenhet som kompletterar anställdas engagemang finns. För mig har det inneburit att jag under första året vikarierade för en pastor som var mammaledig. Detta i Mariakyrkan i Hammar-kullen där Svenska Kyrkan och Ekuмениakyrkan har en samarbetskyrka. En stark internationell prägel lockade mig att gå in i det. En nyhet för mig var att gå in i lite striktare liturgisk fast ordning med tex röklin, stola mm.

Att ordinarie pastor ibland är ledig på söndagar innebär att vi "pensionerade" tillfrågas att predika. Att då inte predika så ofta och själv få välja när, har inneburit mer närvarande gemenskap hemma på lördagar och lördagskvällar, vilket både Aina och jag uppskattar. De gånger jag då predikat kan man tänka att det är väl bara att ta nåt man haft förut och så är förberedelsen klar. Det har nästan aldrig fungerat så. En grundidé kan man ta men sen har det blivit

att arbeta om det till den situation man är i nu. I Majornakyrkan där vi engagerat oss har det dock inte blivit predikan så ofta senaste året. Men desto mer veckoengagemang med att ordna inspelning och livesändningar av andakter och gudstjänster. Tack vare Corona-situationen har jag fått lära mig mycket nytt med teknik, behärska utrustning och inte minst redigera inspelat material för att lägga ut på YouTube. Trots att jag gillar teknik och utmaningar tyckte jag i slutet av hösten att det blev för mycket. Jag ville ha mer tid att göra saker tillsammans med Aina.

Som läsaren förstår innebär inte sk pensionering att lägga sig på soffloket och rulla tummarna. Men det har inneburit att ha fått tid att läsa färdigt två - tre tidningar på morgonen, otaliga Sudoku har lösts och så fått mer tid med barnbarnen. Corona har ju sista året stoppat det senare men det ska vi ta igen. Våra vandringarprojekt har vi fått tid till. I etapper har vi klarat av pilgrimslederna från Göteborg till Vadstena och från Byarum till Vadstena. Dessutom har vi letat upp över 1200 geocache-gömmor.

Pensionering har inneburit att tempot har lugnat sig och att vi fått göra mycket tillsammans.

Men vi känner oss inte alls bortglömda utan fortfarande behövda, men vi kan ta dagar i vårt eget tempo. Det är inget att vara rädd för att bli pensionär.

Ingvar Stenberg

Tvångsförflytta inte våra asylsökande

(Insändare i Norrköpings Tidningar 30/12 2020)

Behandlingen av asylsökande i vårt land verkar inte ta någon hänsyn till att det är människor det handlar om, dessutom människor i en mycket utsatt situation.

När flyktingströmmarna nu minskat planerar tydligen Migrationsverket att avveckla många boenden och att sammanföra dem till större enheter på ett fåtal platser, så även för Finspång.

Migranterna har väntat på slutligt beslut i trånga asylboenden sedan år 2015. Under fem år eller ibland ännu längre i Sverige har många lärt sig svenska på egen hand, ofta med hjälp av ideella föreningar, t.ex. idrottsföreningar, studieförbund och kyrkor och skapat relationer med svenskar. Barnen har gått i skola/förskola och man har byggt upp en liten trygghet i en vardag som annars domineras av traumatiska minnen från flykten och osäkerheten inför framtiden.

Nu ska dessa människor ryckas upp från den lilla trygghet man skapat och förflyttas till en annan ort. Flyttorder har utgått från Migrationsverket med budskapet: "Erbjudande om nytt boende". Våldigt få har möjlighet att skaffa eget boende varför erbjudandet i praktiken är en tvångsflyttning.

Många av de berörda är barn, vilka är mer utsatta än andra. Barnkonventionen som numera är lag i Sverige säger: "Vid alla beslut

som rör barn ska i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets bästa." Barns bästa kan knappast ha beaktats vid beslut om denna omflyttning.

Det är sorgligt att de asylsökande efter fem år i Sverige fortfarande lever i samma osäkerhet och inte har något som helst inflytande över sitt och familjens liv. Fem förlorade år! Tid som kunde använts till utbildning, praktik och integration i det svenska samhället, till nytta för både individen och samhället.

Vi har i vårt arbete bland migranter sedan 2015 träffat och lärt känna över 500 vuxna och deras barn. De är människor av kött och blod, ofta rädda och uppgivna men också med förväntan och hopp om att få bygga nytt liv i vårt land. De är inte bara nummer i en databas eller ett besvärligt politiskt problem! De förtjänar att bli behandlade med respekt i enlighet med principer för mänskliga rättigheter.

Vi anser att beslutet att flytta de asylsökande i Finspång till andra orter är varken rimligt eller anständigt. Det är inte värdigt ett civiliserat land som Sverige.

Vi ber därför Migrationsverket att ompröva detta beslut!

Styrelsen för Missionskyrkan i Finspång
(Svar från Migrationsverket på sid 7)

Livets resa!

Under några år av mitt liv körde jag buss i Örebro innerstad. Sjukhuset var lite av en knutpunkt för bussarna och dit återkom jag ofta. Nästan varje gång jag passerade det stora sjukhuset kunde jag inte låta bli att fundera över det mänskliga livet och hur många olika människor och livsresor det finns. Att åka buss och att vara på resa är för mig en bra bild av livet och den mänskliga livsresan. Vi alla är på en resa, livets resa, på den resan finns det många olika linjer att kliva på och många olika hållplatser att undersöka. Beroende på vilken buss du kliver på träffar du olika människor och tillsammans gör ni en resa. På en vanlig busstur mellan Finspång och Norrköping kanske det inte blir så tydligt att passagerarna reser tillsammans. De flesta sitter i sin egen lilla värld. Skulle bussen däremot köra i diket eller något annat oförutsett hända då växer oftast samhörigheten på bussen och passagerarna inser sitt behov av varandra. För mig är det där en slående bild av livet. Vi reser inte ensamma genom livet men vi reser med olika bussar under olika delar av livet.

Anledningen till att jag skriver om detta är att det är dags för mig att hoppa av Finspångs-

bussen och istället hoppa på Smålandsbussen. Under hösten har jag bestämt mig för att söka en ny pastorstjänst i Småland mellan Kalmar och Växjö, närmare bestämt i Alstermo. Dit kommer jag flytta under våren. Jag slutar min tjänst i Finspångs Missionsförsamling i mitten av mars.

Jag klev på Finspångsbussen i augusti 2014. Jag hade precis utbildat mig till socionom och skulle jobba i församlingen samtidigt som jag skulle fortsätta min utbildning till pastor. Så blev det och nu har jag även varit pastor i församlingen i 2,5 år. Sammanlagt har det alltså blivit 6,5 år i Finspång.

Självklart har Finspångsresan innehållit allt det där som hör livet till, både vardag och fest, både skratt och gråt, både vanliga dagar då inget särskilt händer på bussen och dagar då jag blivit otroligt påmind om att jag inte är ensam på resan. Allt det där går inte att sätta ord på men det är två saker som jag nog alltid kommer förknippa med Finspång som jag skulle vilja sätta ord på. Det är människorna och korset.

Missionskyrkan i Finspång kommer jag alltid

förknippa med människor, många människor från olika länder och kulturer. Jag kommer aldrig glömma när en av församlingens vänner från Indien var på besök och det var tisdag eftermiddag våren 2016. Det innebar ett fullsatt språkcafé. Det rullades fram bord efter bord och nya stolar ställdes fram, människor vällde in. Vår indiske vän stod i ena änden av "kyrktorget" och höll på att ställa upp ännu ett bord och jag stod i andra änden av detta folkhav. Vi tittade på varandra och undrade nog båda två om detta var Indien eller Finspång. Det är Finspång för mig: vänskap över alla gränser. Jag är så tacksam för alla människor jag fått göra Finspångsresan tillsammans med. Ett stort tack till er alla!

Och så korset, korset som sitter mitt fram i kyrksalen i Finspångs Missionskyrka. Kommer du in i kyrkan kan du inte missa korset. Korset som binder ihop himmel och jord. Det har under mina år i Finspång blivit en så tydlig bild av den Gud som binder ihop det mänskliga och det gudomliga. Gud har blivit människa genom Jesus och delar därför vår mänskliga vardag. Varje dag kan därför få vara en dag tillsammans med Gud. Och när vi en dag avslutar livets resa gör vi inte det ensamma för Jesus har öppnat vägen mellan himmel och jord. När livet är som vanligt tänker vi inte riktigt på att det finns en Gud på vår buss. När bussen däremot kraschar och det händer någonting i våra liv, då är det många av oss som börjar se oss omkring efter Gud. Korset påminner mig om att Gud vill dela både din och min resa genom livets alla dagar.

Johanna Karlsson

Svar från Migrations- verket

Vi förstår att det är tråkigt för sökande, och framför allt att det kan vara tungt för de barn, som behöver flytta. En person eller en familj som ansöker om att få skydd i Sverige kan under tiden som en ansökan prövas få bo i en bostad som Migrationsverket ordnar. Den bostaden är bara tillfällig och alla som bor där kommer så småningom att behöva flytta. Om Migrationsverket eller domstolarna beslutar att de som söker skydd får stanna så får de en ny bostad. De som får ett beslut som säger att man inte får stanna i Sverige ska åka tillbaka till sitt hemland.

Nu kommer det inte lika många till Sverige och söker skydd som det gjorde för några år sedan. Det betyder att Migrationsverket inte är i behov av lika många tillfälliga bostäder. Därför kan vi inte heller ha kvar alla lägenheter eller bostadsplatser.

Tyvärr kan inte Migrationsverket anpassa hur länge vi har kvar bostäderna efter varje familjs enskilda behov, eftersom vi hyr bostäderna av någon annan och måste säga upp kontraktet med dem. Däremot har man alltid möjlighet att ordna en bostad på egen hand.

Det är tråkigt att behöva lägga ner bostäder på orter där sökande, både barn och familjer trivs. Vi är måna om att flytten går till på ett så bra sätt som möjligt för barnen och att det finns skola, vård och omsorg för dem även på den nya orten.

Liselotte Ingesson Politis,
sektionschef Region Syd, Migrationsverket

Missionskyrkan Finspång

en del av EQUENIAKYRKAN

Under nu rådande omständigheter är de flesta av våra samlingar i kyrkan inställda. Vi följer utvecklingen och om det beslutas om lättnader kommer vi att öppna upp kyrkan så fort det går. Just nu ser planerna ut så här:

- Vi kommer fortsätta att tillhandahålla andakter och gudstjänster varje söndag klockan 10.00 via WEBBEN.
- Efter gudstjänster och andakter inbjuds till "kyrkkaffe" via Zoom.
- Kyrkan är öppen varje söndag 14.00 - 16.00 för ljusständning, bön, samtal och nattvard. För närvarande max 8 personer samtidigt.
- Varje onsdag kl 20.00 finns det möjlighet att delta i bön via Zoom.

Länkar till WEB sändningar via YouTube och Zoom-möten hittar du på vår hemsida liksom aktuell information om alla våra samlingar.

Se www.missionskyrkanfinspang.se

RPGs dagledigträff

Inställda tills vidare

Se separat annonsering.

Har du frågor kontakta Monica Blomberg
070-2116960 eller se information på
www.missionskyrkanfinspang.se.

Scout

Lotorps
Missionshus

Onsdagar 18.00 -19.30

Scout och tonårsscout

Aktiviteter ute

för alla 7 - 77 år

Gruppindelning efter ålder

Var dag är en sällsam gåva,
en skimrande möjlighet.

Var dag är en nåd dig given
från himlen, besinna det!

Var morgon är nåd och ansvar
med löften och nya krav.

Var afton står klara stjärnor
och frågar dig vad du gav.

Var afton står fjärran stjärnor
i glans över dag som flytt.

Var morgon dig Herren kallar
och väcker din vilja på nytt.

Psalmer och Sånger 180

Ett år har gått i Finspångs Missionsförsamling. Ett år som inte blev som vi tänkt oss. Ett år då inget blev som vanligt. Samtidigt har ett år i församlingens liv gått och vi har den stora glädjen att sammanfatta 2020 och tacka Gud för allt han gett oss under året.

Livet i Missionskyrkan kretsar mycket kring vår kyrka där vi möts till gemenskap med Gud och varandra. Gemenskapen är vår kärna, vårt signum och vår stolthet. Allt det här slogs undan för oss när Covid 19 tog sitt grepp om Sverige. Våra vanligtvis välbesökta gudstjänster med människor i olika åldrar och olika bakgrund ekade tomma och vårt myllrande kyrktorg blev öde. Vår vilja att vara en uträckt hand försvårdades av stängda dörrar, avstånd och isolering.

Det här året har fått oss alla att tänka om och tänka nytt. Vi har tvingats att omprioritera och ompröva det vi brukat göra. Det här året har rädslan krupit närmare oss som individer och gemenskap, rädslan att bli smittad eller att smitta någon annan. Vi har tvingats att acceptera isolering, restriktioner, hastiga förändringar och en ovisshet om framtiden. Vi har blivit besvikna gång på gång för resor, samlingar, fester m.m som behövt ställas in.

Vi har frågat oss vad det är att vara församling när alla förutsättningar ställs på ända? Hur upprätthåller vi gemenskap med Gud och var-

andra i en tid då distans krävs för att undvika smittspridning? Vi har frågat oss vad isolering gör med oss som människor och vad som är värst - viruset eller ensamheten?

Under alla våra dagar av frågor och ovisshet har Gud gått nära oss och hjälpt oss att tänka nytt. Vi har under året ställts inför nya utmaningar, som tvingat oss att tänka om. Det har förlöst en kreativitet i oss för att hitta nya sätt att vara församling. Vi har gett oss ut i en digital värld med skräckblandad förtjusning och erfarit att man kan umgås ute även under höst och vinter. Vi har upptäckt vandringen som ett utmärkt sätt att umgås med Gud och varandra och att en skärm inte hindrar oss från att be och dela Guds ord med varandra.

Gud har mött oss genom ordet och bönen som förmedlats digitalt eller utomhus.

Vi vet inte än vad det här året har gjort med oss som församling. Vi vet att människor hittat tron under året och bestämt sig för att överlämna sina liv till Jesus. Vi vet att människor bestämt sig för att bli döpta och bli medlemmar i vår församling. Vi vet att Gud varit med oss under både dagar av glädje och dagar av sorg. Herren har låtit sitt ansikte lysa över oss och varit oss nådiga. Gud vare tack!

*Styrelsen för Missionskyrkan i Finspång
gm Malena Andersson*

Corona i Indien

Finspångs Missionsförsamling har fått flera rapporter under året från Sunita Keskar, föreståndare för det skolhem vi stödjer. Hon beskriver situationen så här:

På grund av corona infördes många restriktioner i Indien under 2020. Det blev periodvis reseförbud inom landet. De bönder som livnär sig på dagavlönat arbete kunde då inte resa till de områden där skörden pågick. De förlorade därför sin inkomst. Konsekvensen blev att de inte kunde köpa mat eller utsäde till de små jordplättar de själva ägde.

Vi hjälpte dem som fanns i vårt närområde med detta.

I slutet av september 2020 kom det ett kraftigt regn i Rampurwadi, Savargaon och närliggande område. Detta förstörde vägar, hus men mest grödorna. Det var väldigt hjärtskärande att se fälten så här. Grödorna var mogna och skulle skördas bara några veckor efter regnet.

På grund av detta blev bönderna ekonomiskt och känslomässigt utarmade. De var redan un-

der press av COVID19 och nu hade de förlorat de grödor som kunde ha gett dem lite avkastning för att kunna överleva.

Pandemin har därför haft en enorm inverkan på människors liv. Det dagliga livet blev svårt för jordbrukare och andra dagavlönade eftersom deras inkomst upphörde helt. Människor var också livrädda och panikslagna för sjukdomen. Flera har förlorat nära och kära i sjukdomen.

Även om situationen inte är normal lever människor enligt de nya reglerna som kallas den "nya normen". Regeringen har tillåtit att starta upp alla företag, transporter, butiker, marknader, kontor etc men allt måste göras med stor försiktighet.

Skolorna har startat upp men det är inte obligatoriskt att delta fysiskt. Många går därför inte till skolan i rädsla för pandemin. Många förlorar därför sin utbildning.

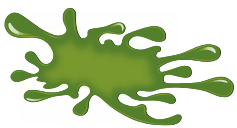
Högre studier måste ske on-line men många har heller inte råd med smartphones eller datorer till sina barn. Därför förlorar även de sin utbildning.

Vaccinationen har kommit igång, men sprutorna kostar pengar. Bönder och andra lågavlönade har inte råd med dessa, speciellt inte de som förlorat sin inkomst på grund av pandemin och regnet.

Vi får hoppas att det blir bättre de kommande månaderna så att samhället kan återgå till ett mera normalt tillstånd.

Sunita Keskar
gm Göran Hellström

Vi sätter färg på din tillvaro!

Tel/fax: 0122-130 00
Mobil: 070-550 91 96

DN:s Måleri AB

www.dnsmaleri.se

Vallonvägen 19, 612 30 Finspång

Vi erbjuder konsulentstöd
familjehemsvård
dygnet runt.

0122-210 00
info@familjehemscenter.se
www.familjehemscenter.se

 FAMILJEHEMSCENTER

Risingegården är ett utrednings- och behandlingshem för tonårsflickor, med psykosocial/neuropsykiatrisk problematik, självskadebeteende, övergreppsproblem och riskbeteenden mot missbruk, våld och kriminalitet.

Läs mer på www.risingegarden.se

Sankta Marias väg 93, Finspång • 0122-210 50 • www.risingegarden.se

TALENTEN AB

Kvalitet, professionalitet och trygghet

Projektering bostäder Ritningar Bygglövshandlingar Kontrollansvarig

www.talenten.se • eric.paulsson@telia.com • Eric: 0706-771740

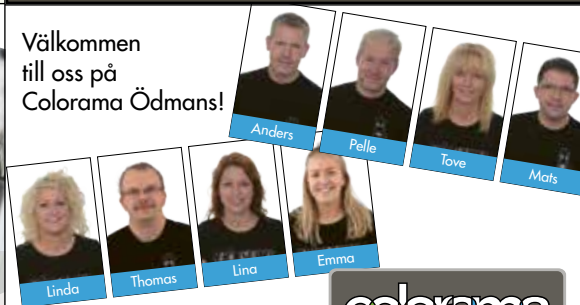
total
media&reklam

#dubbehöverbaraoss

TOTAL MEDIA & REKLAM AB | totalmedia.se

Välkommen
till oss på
Colorama Ödman!

0122-187 50
www.colorama.se

 Gilla oss på Facebook!

colorama
FÖRVERKLIGA DINA DRÖMMAR

Ödman Finspång

Vad behöver du hjälp med?
Ring för kostnadsfri offert!

BYGG & REP FIRMOR
LARS BERGLING AB

Johan Bergling 070-628 10 72 0122-174 32 www.byggochrep.se

KVALITET PRECISION KÄNSLA
www.dannegolv.se

Dannes 070-260 22 53
Golv- & Byggservice AB

Märta 80+ valde gemenskap med distans

Flera gånger under årets pandemi har jag sett Märta's röda Opel komma lastad med 80+are. "Det är ju människor jag hela tiden träffar och vi gamla är så försiktiga så vi smittar inte varandra" säger Märta.

Hela mitt liv har jag känt Märta Ekelund och uppfattar henne som en person som alltid haft stor omsorg om andra. Nu funderar jag över varifrån detta engagemang för andra kommer. Jag föreslår att vi ska göra en intervju på telefon men Märta säger. "Kan vi inte mötas över en kopp te?"

När jag kommer till Märta håller hon på och förbereder en paj som vi ska äta till teet. Jag slår mig ner i köket och inleder vårt samtal om omsorg. "När jag var liten följde jag med mamma till tant Signe på Ekekullen och tant Enny i Ekviken, senare gick vi till bl.a Gurlu i Lindenäs. Jag har alltid haft gamla människor omkring mig och har man levt ett långt liv har man många minnen. Jag tycker det är givande med gamla människor" reflekterar Märta.

Märta's mamma var prästdotter så även hon fick följa med sin pappa på hembesök. "Jag har nog omsorgen i generna" summerar Märta och fortsätter: "I söndagsskolan sjöng vi: Gör det lilla du kan, gör det villigt och glatt, och jag har tid, kraft och bil så för mig är det självklart att ställa upp".

Du har arbetat som missionär i Kongo under många år, hur kom det sig?

"Det var juniorlägren dit det kom missionärer och berättade. Jag hörde alltid budskapet. När jag sökte in på Missionskolan visste jag att behovet fanns. Min motivering var att jag hade utbildningen och trodde mig ha de fysiska och psykiska förutsättningarna".

När dina föräldrar blev gamla valde du att avbryta arbetet och komma hem till dem.

"I Kongo är det självklart att man tar hand om sina gamla. När pappa blev dålig kom jag hem och tog hand om honom tills han dog. Efter det åkte jag ut för två nya treårsperioder men bröt den andra efter två år eftersom mamma blivit sämre, hon var då 89 år. Jag åkte hem och jobbade i hemtjänsten samtidigt som jag hjälpte mamma innan hon behövde min hjälp på heltid. Min tanke var att det skulle bli ett par år men mamma levde i 17 år tills hon blev 106 år och då var jag 66."

Beträffande att Märta har många omsorger och kontakter under pandemin säger hon: "Ibland får man ta Gud i hågen och man kan hälsa på, men hålla avstånd".

När pajen är färdig i ugnen kommer Märta's storasyster på besök och vi dricker te ur kopporna som Märta's morfar prästen Svante Ekman använde när han hade representation i Risinge prästgård för över 100 år sedan. Både teet, pajen och gemenskapen smakar gott.

Anders Ohlsson